

den, der har ansvaret. Det står der deri, og det tror jeg hr. Jakob Axel Nielsen kan bekræfte. Det er også fundamentet for den danske aftalemødel, at det er arbejdsgiveren, der har ledelsesretten. Det er jo derfor, at hele spørgsmålet er fun-deret dér.

Når det er alles ansvar, ender det med, at det er ingens ansvar, og det er hverken smedene eller arbejdsgiverne, der vil komme til at tjene på det her. Der er kun en faggruppe, der vil komme til at tjene på det her, og det er advokaterne, for nu skal sagerne føres ind i retssalene. Det, der kommer til at stå her, er ingen forbedring af arbejdsmiljøet. Hvis det var det, man ville opnå, kunne jeg forstå det, men det er det overhovedet ikke.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg vil have lov til at ønske hr. Bjarne Laustsen velkommen tilbage i Arbejdsmarkedsudvalgets regi.

Jeg kan sige, at jeg ikke var født, da Danske Lov blev til i 1683, og at den regel, som hr. Bjarne Laustsen hentyder til, i Danske Lovs 3-19-2 om husbondansvar, intet har med det her at gøre. Det er et helt andet forhold, som den paragraf i Danske Lov regulerer. Den regulerer nemlig de skadegørende handlinger, som arbejdstageren gør på andres ting og sager i arbejdstiden. Den har intet med arbejdsmiljø at gøre. Det er skadegørende handlinger, som han foretager på person eller ting, mens han er på arbejde.

Så der sker en frygtelig sammenblanding af helt andre retsområder end det, vi taler om her, som netop kun har at gøre med det objektive ansvar for arbejdsmiljøet, altså om man er skyldig uden at have gjort noget som helst forkert. Danske Lovs 3-19-2 kan man godt glemme i den her diskussion, for den har ingenting med det at gøre.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det kommer jo an på en prøve, og jeg synes, at de ting, der ligger her, skal undersøges grundigt i udvalget, inden man kommer frem til det her. Hvad er det for nogle sager? hvilket jeg også har spurgt andre om.

Tak i øvrigt for de perlende bemærkninger, også til hr. Bent Bøgsted tidligere, som var fremme med noget lignende. Jeg bruger jo bare min parlamentariske ret, når en sag ligger mig på sinde, til at spørge ordførere og ministre om

ting, der vedrører det danske lønmodtagersamfund.

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvad det er for nogle sager, for den her lov har jo eksisteret i mere end 100 år, hvad det er for nogle sager, der er kommet til, siden også hr. Jakob Axel Nielsens parti var med til at vedtage en arbejdsmiljølov, hvor man ikke nævnte det her som et punkt, der var væsentligt. Da var det kun væsentligt at få afskaffet bedriftssundhedstjenesten. Det er åbenbart et meget, meget stort spørgsmål, som er kommet til senere hen. Det er ikke mere end et år siden.

Kl. 13.45

Hvorfor tog man det ikke med den gang, når det nu var så vigtigt? Jeg ved godt, at hr. Jakob Axel Nielsen ikke var i Folketinget den gang, men jeg synes alligevel, at det er interessant, hvad det er for nogle sager, der har gjort, at man fuldstændig skal have undergravet ledelsesretten. Der vil også ske afsmitning på revisionsområdet og alle mulige andre steder, for så kan man give andre skylden. Så er det jo ikke arbejdsgiverne, der har lavet noget snyd eller andet. Det er altid en eller anden kasseimester, der har lavet det. Derfor er det en ansvarsforflygtigelse.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Der er ikke tale om nogen form for ansvarsforflygtigelse. For så vidt angår Det Konservative Folkeparti og det lovforslag, vi behandler i dag, kan jeg gå tilbage og se, at det i hvert fald også i 1999 – det er da 6 år siden – var et kardinalpunkt for Det Konservative Folkeparti, at vi kom af med det objektive ansvar.

Må jeg ikke godt lige bede om, at vi for at højne kvaliteten af den her debat prøver at foretage en sondring mellem, hvad der er et civilretligt ansvar – altså noget, der handler om penge, fordi nogle har gjort nogle skader – og hvad der er et egentlig strafferetligt ansvar. Det her lovforslag handler faktisk om det strafferetlige.

Der kan jeg ikke forstå, at gode Socialdemokrater, gode Radikale, gode SF'ere ikke kan se, at det at pålægge straf på et objektivt grundlag, altså straf uden skyld, principielt er fuldstændig ude i hampen. Og det er ikke meget mere sundt, at man pålægger straf på baggrund af mennesker, der har gjort noget forkert.

Når så det er klarlagt, at mennesker har gjort noget forkert, er der nogle skader, som skal belønnes med nogle penge til folk, der er kommet